

[Viggo Starcke.]

vi synes også, det ville være fornuftigt at afskaffe afgiften på 11 øre på det industrielle sukker. Den lægges jo bare over på vareprisen til forbrugerne. Det vil være rigtigt nu at benytte tiden til at ophæve sukker-rationeringen, og jeg vil gerne spørge: Hvorfor skal jyder ikke have lov til at bygge sukkerfabrikker? Hvorfor skal det være forbeholdt sjællændere og lolliker? Dette, at man ifølge den foreslåede sukkerordning måske får en højere sukkerpris i butikken, skal man ikke lade sig forbløffe af, for det kan forsåvidt være ligegyldigt, at man skal betale en del til købmanden og en del i skat på rodekontoet. Det nuværende system er dog det dyreste, for efter det kommer man til at betale måske 10 øre ekstra til forøget administration.

Hudeordningen og skotøjsordningen kalder den højtærede finansminister selv for en kunstig ordning, som både er indviklet og besværlig. Vi hilser med glæde, hvis denne ordning kan ophæves, men vi beklager, at man vil forsøge at lave en ny ordning, som også er indviklet, og som også er besværlig. Tidligere ville man holde priserne på huderne nede for at holde priserne på sko nede. Nu vil man lægge en afgift på sko, hvoraf kun $\frac{1}{3}$ skal gå til huderne, resten ind i statskassen.

Forslaget om lønreguleringen og de 12 points vil vi ikke gå med til, selvom den højtærede finansminister kalder det den stille zone. Jeg tror, det er et farligt forslag, den stille zone har den dybe grund.

I de andre forslag er der flere ting, som vi kan diskutere, men vi vil foreløbig reservere os vor stilling dertil.

For nogen tid siden, før forhandlingerne begyndte, udtalte den højtærede statsminister hr. Erik Eriksen følgende:

„Alle kan se, hvad det ender med, hvis der ikke gøres noget. Jeg kan ikke give garanti for, at det holder, men vi kan gøre et ærligt forsøg.“

Det lyder ikke meget betryggende. Jeg vil indrømme, at den højtærede statsminister udtalte sig velvilligt, men i al almindelighed. Der må gøres *noget*. Hvad det noget består af, var forsåvidt underordnet. Den højtærede finansminister er mere ivrig. Han lægger ikke trykket på, at der må gøres *noget*. Han lægger trykket på, at der *må* gøres

noget. Retsforbundet kan godt tiltræde denne formulering, men vi tager mere sigte på at fjerne årsagerne og sætter netop ind overfor årsagerne. Derfor vil vi udtale det på den måde, at *der* må gøres noget. Vi vil derfor påny henvise til vort forslag, som indeholdt linien for en positiv løsning uden kunstige ordninger og dikkedarer, uden skatter og planøkonomi. Hvorfor vil man ikke gå denne rationelle, enkle og simple vej?

Jordspørgsmålet er så vigtigt, at det må løses. Overfor de ærede medlemmer, som sommetider herinde i tinget af gammel vane sidder og fniser, når man drager jordspørgsmålet frem — og dette har særlig adresse til enkelte socialdemokratiske medlemmer —, skal jeg minde om, at den tidligere højtærede indenrigsminister Smørum for få måneder siden udtalte følgende — jeg beder om tilladelse til et par ganske korte citater —:

„Grundskyld er ikke tågetale. Indførelsen af den ville få samme indgribende betydning som jordreformen i 1780erne.“

Den afdøde undervisningsminister Hartvig Frisch sagde i sin tid:

„Hvis det kan lykkes i dette samfund virkelig at få inddraget grundrenten, vil det være en af de væsentligste socialiseringer, der overhovedet kan tænkes gennemført, men den medfører ikke nogen statsovertagelse.“

Og den tidligere justitsminister K. K. Steineke skrev i sin tid under krisen i 30erne sådan noget som: jeg ved ikke, om andet kan hjælpe, men det ved jeg, at hvis man indfører fuld grundskyld, vil man løse denne krise og forhindre alle fremtidige kriser.

Derfor bør efter vort skøn socialdemokraterne endnu en gang overveje, om ikke man skulle gå ind i forhandlinger med retsforbundet om at gennemføre en grundskyld, i hvert fald 1 pct. grundskyld, som vil forhindre, at de 2 milliarder nye jordstigninger kommer ud og forbereder nye kriser. Hvis socialdemokratiet mander sig op til dette, tør de radikale ikke gå imod. Alene vil de næppe tage stilling udfra det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejres) indstilling, at politik må drives på kort sigt.

Liberaliseringen, som er et livsspørgsmål for friheden, for det europæiske sam-